

Windir, Svartemedden Og Lundamyrstrollet

Svartesmien budde pao Bjeddla i Saogndal.
Da va dai daga dao ra draiv trdl i adle grende,
or haug hamra, adle staa i frao, gjore jabnast ubya.
Some hadde tihelde aolmannavegen skremde live ao farande flk itte aodaga;
da felaste ao dissa va Lundemyrstrodle so hildt seg pao
Londamyri midt i tjokkaste bgdi. Svartesmien aotte ait trllsverd,
Flusi nabne va. So hende da ain laurdagskveld at han etla seg pao utfer.
Han stelde seg, stakk Flusi i slirao,
tok ni bakkadn fide vegen haim onde londadn dar han hadde myri framfre seg.
Ho skjain blainkte i maonaskjine.
no saog han Londamyrstrdle so laog sov,
styggele stort hadde braitt seg midt ut yve myri.
Men dao rann sinne i svartesmien, aotte han makt sverd,
so fekk han no ryna daim bi gjera ende pao uvite.
Darne raiv han Flusi rik staole rett i bringao pao ra.
Dao vakna fodla trdle skvatt opp,
da vra seg onde styngjen fraista kvitta seg me sverdet.
"Stikk drag" skraik trdle tainkte fao
Svartesmien ti dra sverde aott seg atte.
"Lat staonda so staind ti maondags" sa smien,
darne drog han vegen sin viare ti sjs.
No laut trdle ti. Dao Svartesmien for haimatte,
va ra daudt, so stakk han Flusi i slirao.
Men dao pna ra seg tri porta hiti Lftesnesfjedle,
utao dai urde krauk ra trdl, smaoe store.
"No e bestn daue, no e bestn daue!" skraik rai.
So kom dai tok Londamyrstrdle mdlo seg drog ra me aover
fjorn inn igjno ran stste portn.
Dar kvark trdlatye.
Siao lit portadn seg atte,
fjedle gjymde ra skremlige flgje i faonge sitt.
I laonge tie ittepao ottast flk fara her, helst om kveldadn.
Da blainkte so onderle rao nire pao myri i maonaskjine.
Skrymsledn ryvde seg, ri tyktest hyra trdlaskrik gjno daln.
Kan henda trdli va attekme.